

Borstvoeding de biologische norm; lopen ook

door Henna Guicherit

Het getuigt niet van goed bestuur om het volk plotseling te confronteren met de consequenties van een falend beleid dat notabene ontkend wordt maar voor eenieder voelbaar en zichtbaar is. Regeren is toch vooruitzien? Stel je voor dat je een goede dag wakker wordt en bij het ochtendgloren je koffie van schrik laat vallen omdat Radio 10 met breaking news komt dat de regering in het holst van de nacht het besluit heeft genomen om: “vanwege een gigantisch en plotseling opgetreden begrotingstekort de government take op de brandstof aan de pomp, naar analogie van de verhoging voor Nutrilon 1 en 2 babymelkpoeder, met 242 procent te verhogen.

De regering zal ook geen gasoline meer beschikbaar stellen voor alle dienstvoertuigen van de overheid en het boot- en bustransport voor speciale categorieën, zoals schoolkinderen, niet langer subsidiëren. U bent nu genoodzaakt te lopen. Lopen is immers de biologische norm. Lopen is ook erg gezond. Het regeringsbeleid is erop gericht om lopen te stimuleren, want een groot deel van onze bevolking lijdt aan overgewicht, hart- en vaatziekten en is diabeet. Dit legt een grote druk op het budget van het ministerie van Volksgezondheid en de ziekenhuizen.” Dan is het rumble in the jungle. Net zoals fossiele brandstof onze spierkracht heeft vervangen

als energiebron, zo heeft flesvoeding de plaats ingenomen van borstvoeding. Dus onze spierkracht en borstmelk moeten geherwaardeerd worden om ze weer de norm te laten zijn. Dat doe je niet overnacht.

Dialogo

Hoewel ik mij er heel goed van bewust ben dat borstvoeding de biologische norm is en flesvoeding een gemakkelijk alternatief in deze moderne tijd, kan en mag het nooit zo zijn dat er plotseling geen betaalbare babymelk meer te koop is. En arme moeders van zuigelingen abrupt tot borstvoeding moeten overgaan. Een blik Nutrilon 1 en 2 kost in de supermarkt nu SRD 16,25. De gesubsidieerde melk kostte SRD 4,75 per blik. Voor moeders die per week twee blikken moeten kopen betekent dit een flinke en onverwachte aanslag op hun portemonnee.

Aan de andere kant kun je het ook beschouwen als een stimulans om een bewuste keuze te maken voor borstvoeding. Maar hoe doe je nu als moeder van drie kinderen, van wie één zuigeling is? Je moet om zeven uur aan het werk zijn en bent pas vier uur s 'middags thuis. Om vijf uur s 'morgens sta je al te koken en de kinderen klaar te maken die naar school en de crèche moeten. Als je eenmaal thuis bent staat jou nog heel wat werk te wachten en moet je tijd en aandacht geven aan je gezin. Hoe moet deze moeder het organiseren dat terwijl zij aan het werk is haar baby twee keer borstvoeding krijgt?

Zuigelingen behoren tot de meest kwetsbaren en ik verwacht niet anders dan dat zij bijzondere aandacht en prioriteit genieten van iedere regering. In het recente verleden van crisis en structurele aanpassing zijn wij reeds geconfronteerd met vormen van ernstige ondervoeding bij zuigelingen en peuters. De toenmalige regering was hierdoor zicht-

baar in verlegenheid gebracht en er rustte een taboe op ondervoeding.

Nu bekruipt mij het gevoel dat de huidige sociaaleconomische crisis waar wij plotseling, maar niet onverwacht, na 25 mei mee geconfronteerd zijn, veel ernstiger is dan die van de jaren '80 en '90. Dat er straks helemaal geen gesubsidieerde babymelk meer zal zijn. Want als er voor de dialyse patiënten al een levensbedreigende situatie is ontstaan, dan kunnen de aanstaande moeders hun borst vast nat maken. Een snelle blik op de overheidshuishouding en de manier waarop men in de afgelopen jaren heeft huisgehouden met staatsfinanciën rechtvaardigt mijn gevoel. Als het om bezuinigingen gaat zijn het vaak de meest kwetsbaren die het gelag betalen. Zij kunnen zich immers niet verweren. Straks staat er weer een vicepresident of minister op die gewoon van de ene op de andere dag, zonder enige betrokkenheid van de stakeholders, een decreet afkondigt dat het afgelopen moet zijn met flesvoeding en vanaf heden alle moeders gewoon de borst moeten geven; punt uit. Laat het duidelijk zijn dat de tijd van decreten allang voorbij is. In een democratische rechtstaat behoort je in dialoog te gaan met belanghebbenden en een strategie uit te stippen waaronder ook een communicatiestrategie.

Voorzieningen

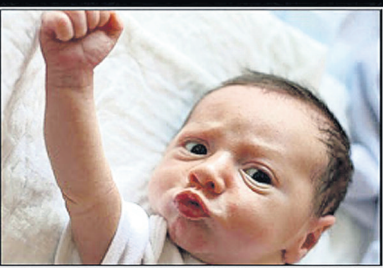
Ik ben absoluut een voorstander van borstvoeding omdat het meer voordelen heeft. En tegelijkertijd geen tegenstander van flesvoeding. Er moet volgens mij een combinatiebeleid zijn. Wil je borstvoeding stimuleren dan doe je dat niet uit nood of wanneer je de bodem van de schatkist ziet, maar omdat je er van bewust bent dat deze voeding beter is voor het pasgeboren kind. Uit onderzoek is gebleken dat een kind in een ontwik-

kelingsland dat de eerste zes maanden borstvoeding krijgt, zelfs tot 15 keer minder kans heeft om te sterven aan dodelijke ziektes zoals longontsteking en diarree. We moeten wel realistisch zijn. De meeste moeders hebben recht op zes weken zwangerschapsverlof en zes weken bevallingsverlof. Het wordt aanbevolen om zes tot negen maanden borstvoeding te geven. Maar op de werkplek wordt er geen rekening gehouden met zogende moeders. Er zijn ook geen specifieke voorzieningen om tijdens werkuren te kolven en de borstmelk koel op te slaan. Dus terwijl borstvoeding gestimuleerd moet worden met een professionele publiciteitscampagne, moet er ook gewerkt worden aan een

aantal voorzieningen voor zogende moeders. Zo pleit de Stichting ter Bevordering van Borstvoeding in Suriname (Stibosu) voor een wettige regeling voor het geven van borstvoeding op de werkplek. Er zijn moeders die uitsluitend borstvoeding willen geven, maar zodra ze weer aan het werk gaan blijkt dit niet mogelijk te zijn. Dus het is van cruciaal belang dat werkgevers zich ook bewust worden van het belang van borstvoeding zodat moeders in de gelegenheid worden gesteld aan het werk te kunnen kolven en de moedermelk gekoeld te bewaren. Zo niet moet er een wettige regel komen voor verlenging van het bevallingsverlof.-.

www.dktersab.nl

It Rocks!

In verbondenheid jezelf zijn

door Carla Bakboord

‘Connecting Communities Beyond Borders (verbondenheid)’, is het thema van de Internationale Coming Out Week. “Wij overschrijden internationale en sociale grenzen om groepen met elkaar te verbinden zodat wij elkaar beter leren kennen. Het is immers vanwege onwetendheid dat wij ‘de ander’ discrimineren en stigmatiseren”, zegt Lucien Govaard. Op 3 oktober gaf het LGBT Platform Suriname het startsein voor de International Coming Out Day. Deze dag is in 1988 geproclameerd. Sinds 2011 organiseert het platform in Suriname activiteiten op en rond de Kom-Uit-De-Kast-Dag, zoals we deze dag vrij vertaald in het Nederlands noemen.

Lucien Govaard

Zondag 11 oktober, op de internationale dag zelf, sluit het platform af met de straatparade en een feest. Het is heel goed dat het LGBT Platform deze dag in Suriname heeft geïntroduceerd. Want nog steeds kunnen heel wat LGBT's niet zichzelf zijn. Het idee om een platform op te zetten leefde al

International Coming Out Day 2013.-

lange tijd onder LGBT-organisaties. Lucien Govaard, bestuurslid van het platform, vertelt dat na de zeer negatieve en schokkende uitlatingen van de toenmalige parlementariër Ronny Asabina, zij de knoop hebben doorgehakt. “Wij wilden namelijk meer aandacht voor de mensenrechten van de LGBT-gemeenschap. En zo werd het LGBT Platform Suriname in augustus 2011 geboren. Direct daaropvolgend zijn wij gestart met evenementen op en rond de International Coming-Out Day. Wij blijven het belangrijk vinden dat onze LGBT community de gelegenheid krijgt zichzelf te zijn. En dat kan op die dagen. We organiseren thema avonden om in dialoog te gaan met de samenleving en gezellige bijeenkomsten met bowlen en karaoke.”

Mythes

In Suriname zijn er dissidenten die de mening zijn toegedaan dat LGBT 's geen burgerrechten hebben. Wanneer de overheid de mensen- en burgerrechten van LGBT's niet respecteert, kan dit onherroepelijk leiden tot onder meer een slechte sociaal economische positie en geweld tegen LGBT's. Mediaberichten liegen er niet om. Zo is er in 2011 een jonge transgender mishandeld door zijn buurvrouw en haar kinderen. Als gevolg van aanhoudende discriminatie, stigma en geweld heeft deze transgender zelfmoord gepleegd. En weer anderen zijn overgeleverd aan geweld of worden uitgesloten van sociale activiteiten. Daarom durven heel veel LGBT's niet uit de kast te komen. Om jezelf te kunnen zijn bij je familie, vrienden en in de samenleving, zou toch voor een

ieder doodnormaal moeten zijn? Want elke burger heeft toch het recht op een eigen identiteit. Doen alsof, levert namelijk heel veel stress op. En stress is slecht voor onze gezondheid. Uitspraken van parlementariërs en diverse groepen als zou homoseksualiteit een ziekte of een neurose zijn, zijn allang achterhaald en vinden hun oorsprong in het Westerse denken van de 16e eeuw. Bovendien hebben mensen wereldwijd door de eeuwen heen geëxperimenteerd met hun seksualiteit. Dit was nooit beperkt tot bepaalde werelddelen en regio's. Maar vandaag wordt de mythe van een pre-koloniale seksuele onschuld of onwetendheid gebruikt om anti-homowetgeving te ondersteunen en homonegativiteit aan te wakkeren.

In 2014 maakte de Surinaamse overheid zich schuldig door geen standpunt in te nemen tegen foltering van LGBT's en baseerde haar houding onder meer op bovenstaande mythes. Hiermee heeft zij de LGBT-populatie kwetsbaar gemaakt voor allerlei vormen van geweld. U herinnert zich ongetwijfeld de onsmakelijke kwestie van de Hakuna Matata Gang (HMG) die met 'Bullit' openlijk een oproep deed om homoseksuele mannen een kogel door het hoofd te schieten. Zelfs leden van het Nationaal Jeugd Parlement (NJP) speelden hierbij een rol, zo is te zien in de videoclip. Er zijn echter geen maatregelen getroffen tegen deze musci. Hoe moeilijk zal het nu voor de LGBT-fans van HMG en de LGBT achterban van het NJP zijn om uit te kast komen, wanneer hun lievelingsband en jeugdparlementariërs oproepen hen

te vermoorden? Daarom is het voor het LGBT Platform belangrijk om in dialoog te gaan met de samenleving en verbintenissen aan te gaan met groepen zowel nationaal als internationaal. Een mooi voorbeeld van die internationale verbondenheid is de succesvolle strijd die Surinaamse en Nederlandse organisaties en artiesten hebben gevoerd om 'Bullit' te boycotten. HMG werd geweerd 'Bullit' in het openbaar ten gehore te brengen. Initiatiefnemer, Mikel Haman van Suri-positivo en al vijftien jaar LGBT- en hiv-activist, was de motor achter deze dappere strijd.

Mikel is een doorzetter. Zo was hij in 2008 de klokkenluider van de zogenaamde homo- en hiv healings binnen de Pinkstergemeente. Haman: “Door middel van handoplegging verklaarden zij hiv positieven genezen en adviseerden hen te stoppen met het innemen van medicatie. En als zij dat niet deden, werd hen verteld dat zij geen geloof hebben in de geneeskraft van de Heer. Er verscheen een interview met mij in het Nederlands dagblad Trouw hierover. Naar aanleiding hiervan werd ik door de Tweede Kamer uitgenodigd om vragen te beantwoorden. Net als zoveel mensenrechtenactivisten werd ik verafschud en bedreigd. Het positieve is wel dat de Gemeentelijke Gezondheidsdienst (GGD) Amsterdam startte met het verzorgen van trainingen over homoseksualiteit,

Mikel Haman

seksuele gezondheid en religie voor geestelijke leiders uit diverse etnische groepen. Ik werk sindsdien nauw samen met hun team dat bestaat uit onder meer Surinaamse dominees, imams en pandits”. Haman organiseerde ook de eerste Aids Memorial Day bij de EBG en de Ram Mandir. Samen met Marlon Reina is hij initiatiefnemer van de Kwakoe Roze Zondag, die dit jaar uitgeroepen is tot de Biggest Black Gay Festival in Europa. Volgend jaar viert hij het 10-jarig bestaan met onder meer de verkiezing van een rolmodel en de Mister Black Gay. Hij heeft zoveel goed werk verricht dat men nu een documentaire over zijn activistenleven maakt. De première vindt plaats op de 10e Kwakoe Roze Zondag. De schitterende Surinaamse Regenboogvlag, die ons allen verbindt, is zijn ontwerp.

Foto / Soe-Fa Bakboord

Ambassadeurs tegen Huiselijk Geweld, voor Harmonie en Vrede hebben samen met het Institute for Women, Gender and Development Studies op 1 oktober, tijdens de introductiedag van de Faculteit der Maatschappijwetenschappen, de studenten toegesproken en een informatiestand opgezet. Hiermee willen zij het bewustzijn over de problematiek van huiselijk geweld vergroten en de studenten stimuleren zich in te zetten voor een leven vrij van huiselijk geweld.-.

De rubriek 'Genderoptiek' is één van de middelen van het Women's Rights Centre om gendergelijkheid en gendergelijkwaardigheid te bevorderen, vrouwenrechten te bepleiten en alle vormen van geweld tegen vrouwen uit te bannen. Deze pagina komt tot stand onder auspiciën van het Women's Rights Centre (WRC).

Redactie en samenstelling:
Carla Bakboord MSc. en Drs. Henna Guicherit
wrcsur@hotmail.com

Vormgeving:
Erleyandro Karijodinomo